

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010182
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4621010182.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovanej W. Z., narodenaj XX.XX.XXXX v B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z., na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 14.01.2022, takto

rozhodol:

obžalovaná
W. Z., narodená XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom M. XXX,
na slobode,

sa uznáva vinnou, že:

hoci jej z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti a to A.B., nar. XX.XX.XXXX a S.B., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P 216/2018 zo dňa 06.12.2018, právoplatného dňa 03.01.2019, bola zaviazaná prispievať na ich výživu spolu sumou 200 Eur mesačne, k rukám otca X. Z., bytom E. XXX, vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach úmyselne neplnila, napriek tomu, že mala dostatočný príjem, čím jej za obdobie od 01.07.2019 do 14.01.2022 vznikol dlh na výživnom voči otcovi detí X. Z., vo výške 614,37 Eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l a :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z.

Z a t o s a j e j u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatila zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topolčany podala dňa 04.06.2021 na tunajšom súde obžalobu pod sp.zn. Pv 82/21/4406 na obžalovanú W. Z. (ďalej len obžalovaná), pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z.

V priebehu trestného konania došlo k zmene právnej kvalifikácie predmetného skutku tak, že konanie obžalovanej bolo kvalifikované podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. O zmene právnej kvalifikácie bola obžalovaná písomne upovedomená dňa 05.11.2021.

Na hlavnom pojednávaní zároveň prokurátorka modifikovala podanú obžalobu v sume dlžného výživného v dôsledku plynutia času za ďalšie obdobie po podaní obžaloby. Obžalovaná po takejto modifikácii obžaloby na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie však súd neprijal a to z dôvodu potreby dokazovania vo vzťahu k aktuálnej výške dlžného výživného ako aj z dôvodu prešetrenia následkov uvedeného skutku. Následne bolo vo veci vykonané kontradiktórne dokazovanie.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodeného X. Z., oboznámením rozsudku Okresného súdu Topolčany sp. zn. 10P/216/2018 zo dňa 06.12.2018, potvrdením o návšteve školy, výpismi z účtu, správami súdneho exekútora ako aj oboznámením ďalších listinných dôkazov, vrátane správ a charakteristík o osobe obžalovanej.

Obžalovaná spáchanie skutku priznala a oľutovala. Uviedla, že si je vedomá povinnosti platiť výživné vo výške 200 eur mesačne na obe deti spolu. V čase, keď jej bolo toto výživné určené, pracovala ako operátorka. V tom čase si zobrala aj pôžičku, avšak následne jej z dosahovaného platu nevychádzalo splácať aj splátky pôžičky, a preto v období od 11/2019 do 04/2020 pracovala v zahraničí s tým, že výživné posielala pravidelne každý mesiac na účet poškodeného. Po návrate na Slovensko si však dlhšiu dobu nevedela nájsť zamestnanie, následne od 01/2021 pracovala v spoločnosti E., avšak keď jej prišla výplata, tak exekútor jej hneď zablokoval účet. V 06/2021 zo zamestnania v E. odišla, od 13.06.2021 do 26.09.2021 pracovala opätovne v zahraničí a v júni 2021 poškodenému celkovo zaplatila sumu 1 200 eur, o čom aj predložila listinné dôkazy. Zároveň obžalovaná uviedla, že od júla 2021 poukazuje na účet súdneho exekútora sumu 100 eur mesačne, aj jej priateľ na účet poškodeného platí mesačne sumu bežného výživného 200 eur. Obžalovaná zároveň uviedla, že si nepodávala návrh na zníženie výživného a inú vyživovaciu povinnosť okrem týchto dvoch detí nemá.

Poškodený X. Z. uviedol, že od 01.07.2019 bolo výživné zo strany obžalovanej platené striedavo, platila prevodom na účet o čom aj predložil doklady. Nakoľko aj v roku 2019 obžalovaná výživné platila nepravidelne, podal návrh na exekúciu a to na vymoženie sumy 2 000 eur, čo bolo dlžné výživné za obdobie rokov 2019-2020. Poškodený zároveň potvrdil, že v období od januára do mája 2021 mu zo strany exekútora boli poukázané platby v celkovej výške 1 385,63 eur a to nasledovne: v 03/2021 suma 177,22 eur, v 04/2021 suma 603,21 eur, v 05/2021 suma 345,60 eur, v 06/2021 suma 153,24 eur, v 07/2021 suma 106,36 eur. Následne v júni 2021 mu ešte obžalovaná poukázala dve platby a to vo výške 700 eur a 500 eur (dňa 10.06.2021 a dňa 12.06.2021). Ďalej v období od 07/2021, 08/2021 a 09/2021 mu na účet bola poukázaná každý mesiac platba 200 eur, čo vedel, že je to titulom bežného výživného. Poškodený zároveň potvrdil, že neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovanej nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloletých, dokázal sa o deti postarať a zabezpečiť ich, pričom obžalovaná na ich výživu inou formou neprispievala.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/216/2018-35 zo dňa 06.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.01.2019 vyplýva, že bola zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovanej na maloletého A.B. na sumu 110 eur mesačne a na maloletého S.B. na sumu 90 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2018, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa príslušného mesiaca.

Z predložených potvrdení o návšteve školy vyplýva, že v školskom roku 2020/2021 bol maloletý A.B. žiakom 9.triedy Základnej školy B. a maloletý S.B. bol žiakom 8.ročníka rovnakej základnej školy.

Z predloženého výpisu z účtu poškodeného vyplýva, že obžalovaná mu titulom výživného zaplatila dňa 14.08.2019 sumu 210 eur, 05.01.2020 sumu 210 eur, 22.08.2020 sumu 200 eur, 20.07.2020 sumu 200 eur, 03.06.2020 sumu 200 eur, 16.04.2020 sumu 200 eur, 17.03.2020 sumu 200 eur, 12.02.2020 sumu 400 eur, 10.02.2020 sumu 220 eur, 22.09.2020 sumu 200 eur.

Z oznámenia spoločnosti E. M. s.r.o. zo dňa 18.05.2021 vyplýva, že obžalovaná mala s týmto zamestnávateľom uzavretú pracovnú zmluvu na pozícii operátor výroby na dobu určitú od 01.01.2021 do 30.06.2021. Z predloženého mzdového listu u uvedeného zamestnávateľa vyplýva, že za január 2021 bola obžalovanej na účet vyplatená mzda 613,36 eur, vo februári 2021 suma 197,64 eur, pričom jej boli vykonané exekučné zrážky 340,99 eur, v marci 2021 na účet bola vyplatená mzda 187,98 eur, pričom jej boli vykonané exekučné zrážky v sume 452,62 eur a v apríli 2021 jej bola na účet vyplatená mzda 190,84 eur, pričom exekučné zrážky boli vykonané vo výške 454,70 eur.

Z oznámenia spoločnosti M. M. s.r.o. (čl. 53) vyplýva, že obžalovaná bola v tejto spoločnosti zamestnaná od 01.03.2018 do 28.11.2019, pracovný pomer bol ukončený za porušenie pracovnej disciplíny z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti obžalovanej na pracovisku, a preto s ňou zamestnávateľ ukončil pracovný pomer po 8 dňoch absencie, pričom počas trvania pracovného pomeru mala obžalovaná zo mzdy vykonané zrážky - exekučné a to v celkovej sume 760 eur. Čistá priemerná mzda mesačná obžalovanej u tohto zamestnávateľa predstavovala sumu 671,96 eur. Za rok 2018 a za rok 2019 predstavovala jej čistá priemerná mesačná mzda 653,50 eur.

Z odpovede R. B. M., W. N. zo dňa 25.02.2021 vyplýva, že obžalovaná bola u tejto zamestnávateľky zamestnaná ako barmanka - čašníčka v období od 04.12.2021 do 07.12.2021 a jej čistý mesačný zárobok za uvedený čas bol 7,91 eur. Vyživovaciu povinnosť nenahlásila a pracovný pomer skončil dohodou oboch strán.

Z oznámenia Centrálného depozitára cenných papierov SR vyplýva, že obžalovaná nie je držiteľkou resp. vlastníčkou žiadnych cenných papierov.

Z evidencie vlastníkov motorových vozidiel vyplýva, že obžalovaná je vlastníčkou osobného motorového vozidla Mercedes-Benz A 170, ktoré je blokované na základe exekútorskej blokácie súdneho exekútora JUDr. Y. W., ml.

Z miesta trvalého bydliska obžalovaná bližšie hodnotená nie je s tým, že jej správanie doposiaľ nebolo riešené komisiou ochrany verejného poriadku. V evidencii priestupkov má obžalovaná dva záznamy a to z 02.01.2019 a zo 06.07.2020, oba na úseky cestnej premávky, ktoré boli riešené napomenutím a blokovou pokutou 10 eur.

V odpise registra trestov má obžalovaná evidovaný 1 záznam a to trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/33/2016 pre trestný čin podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, v rámci ktorého sa osvedčila, hľadá sa na ňu ako keby nebola odsúdená.

Z predložených listinných dôkazov ako aj z vyjadrenia súdneho exekútora a poškodeného bolo preukázané, že ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku obžalovaná zaplatila celkovo titulom zameškaného výživného poškodenému sumu 3 385,63 eur, pričom podľa vyššie spomenutého rozsudku Okresného súdu Topoľčany za obdobie od 01.07.2019 ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku bola povinná celkovo na výživné na maloleté deti zaplatiť sumu 4 000 eur. Z uvedeného tak vyplýva, že ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku predstavuje dlžná suma zameškaného výživného sumu 614,37 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, keďže obžalovaná za obdobie od 01.07.2019 do vyhlásenia tohto rozsudku zaplatila poškodenému titulom výživného na obe maloleté deti sumu 3 385,63 eur, pričom celkovo bola povinná zaplatiť za uvedené obdobie výživné v sume 4 000 eur. Bolo tak potrebné skutkovú vetu oproti podanej obžalobe modifikovať v časti dlžného výživného s poukazom na uplynutie jedného ďalšieho časového obdobia ako aj s poukazom na čiastočné úhrady obžalovanej, ktoré realizovala po podaní obžaloby.

Skutok spáchaný obžalovanou bez pochyby vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona v znení Zákona č. 214/2019 Z.z., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona t.j. ku skutku sa priznala a oľutovala ho a nezistil žiadne príťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Pri zistenej prevahe poľahčujúcich okolností súd preto ukladal trest v rámci upravenej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z., teda v intervale 12 - 44 mesiacov. Súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, s tým, že výkon trestu podmienenečne odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanej povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatila zameškané výživné, ktoré je vo výške. Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.